

Tisztelettel és kegyelettel hajtunk fejet a sokoldalú szakember, a hivatásos tiszt, a szeretett férj, apa és tisztelt rokon, kedves barát előtt. Őszinte megbecsüléssel emlékezünk a Tóth Ágoston Szenior Klub odaadó, és azt sok éven át mély humánummal vezető alapítójára, akinek munkássága sok idős kolléga életét könnyítette meg.

Most a végső búcsú perceiben egy olyan életpályára emlékezünk, amelynek negyedszázada a katonai térképészethez kötődött, majd a nyugállomány több mint három évtizedében szakmai társadalmi életben talált feladatot.

Sikeres és elismert életút, kiemelkedően aktív nyugdíjas évek után kísérik utolsó útjára tisztelt elődünket, sokunk szeretett barátját.

Tisztelt Gyászolók!

Mélykúti Mihály alezredes 1920. február 28-án született Kisbéren. Középiskolai tanulmányok után a Ludovika Akadémia tiszti tanfolyamát végezte el. 1941-ben hadnaggyá avatták. Ezt követően századparancsnoki beosztásban szolgált több alakulatnál hadművelési területeken. 1944 októberében megsebesült, majd 1945 januárjában hadifogságba esett.

Szabadulása után jelentkezett az újonnan szervezett hadseregbe és 1946-ban a vasútépítő zászlóaljban, majd 1947-ben a Honvédelmi Minisztérium elhelyezési osztályán teljesített szolgálatot. 1948 októberében a Honvéd Térképészeti Intézetben szervezett térképész átképző tanfolyamon kezdte meg tanulmányait. A tanfolyam elvégzése után 1950-ben bekapcsolódott a folyamatban lévő 1:25 000 ma. térkép helyesbítési munkálatokba. 1952-ben a Kartográfiai osztályra helyezték, feladata a kisebb méretarányú térképek tervezése lett. A továbbiakban egész szakmai pályája a térképszerkesztéshez, -tervezéshez és -ellenőrzéshez kapcsolódott. Ebben a munkakörben meghatározó szerepe volt a térképek tartalmának, a térképkészítés technológiájának kidolgozásában, az előírások érvényesítésében.

Munkája mellett 1965-ben a Felsőfokú Földmérő Technikumon oklevelet szerzett. Napi feladatain túl több szakmai kérdés kutatásával is foglalkozott. A térkép névrajzával kapcsolatos problémák vizsgálata, a topográfiai térképek elvi kérdései, a kartográfiai generalizálás tényezői,

módszerei voltak érdeklődésének főbb területei. Idővel ezen témák szakértőjeként az egyetemi oktatásban is szerepet kapott, katonai és polgári szaklapokban több cikke is megjelent.

Folyamatosan részt vett az Intézetben szervezett tiszti tanfolyamok, továbbképzések, rajzoló-tervező tanfolyamok oktató munkájában. Segítőkész, felkészült szakemberként komoly tekintélyt vívott ki magának. Munkatársaival, tanítványaival udvarias, korrekt viszonyt alakított ki.

Több fórumon képviselte a katonai térképészetet, eredménnyel. Felkészültségével megbecsülést szerzett intézményünknek.

Munkáját környezete és előljárói elismerték. Nagyra értékelték mind elméleti, mind gyakorlati szakmai munkáját, a műszaki fejlesztést célzó erőfeszítéseit. Számos dicsérlettel és öt kítüntetéssel ismerték el eredményeit.

1972-ben vonult nyugállományba.

Tisztelt Gyászolók!

Mélykúti Mihály alezredes úr nyugállományúként is megőrizte aktivitását. Már aktív korában is részt vett a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület munkájában. 1969 és 1973 között a Kartográfiai Szakosztály titkáráként szervezte a szakmai előadásokat, rendezvényeket. 1972-től 1990-ig az Egyesület Tóth Ágoston Szenior Klub alapító elnökeként tevékenykedett. Mint ilyen, szinte minden szakszios feladatként szervezte és irányította a szakma öregjeinek társadalmi életét, amely messze túllépve a klubélet keretein, sok esetben a gondoskodás a humanitárius tevékenység területére is kiterjedt. Számos idős, elesett kolléga érezte segítő kezét.

A Geodéziai és Kartográfiai Egyesület jogutódja a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság vezetése igen nagyra értékelt elhunyt kollégánk munkásságát. 1994-ben érdemei elismeréseként Lázár-Deák emlékéremmel tüntették ki, majd 1999-ben a Társaság örökös tagjai sorába emelték.

Volt szolgálati helye is tapasztalta az intézményhez való kötődését. A Szakmatörténeti Múzeum kiépítését, majd bővítését számos emléktárggyal, dokumentummal segítette. A Szolgálat nagyrabecsülése jeléül a szolgálatfőnök 2005-ben Rédey-emlékplakettet adományozott részére.

Tiszteletreméltó életút befejezésével kísérik utolsó útjára *Mélykúti Mihály* alezredes urat.

módon – balesetet szenvedett. A székesfehérvári kórházban hunyt el. Hamvasztás után búcsúztatása 1983. szeptember 20-án volt a Balatonzamárdi római katolikus öregtemetőben, szűk családi körben. A rendszerváltás után, 1991-ben rehabilitálták és posztumusz kitüntetését *Göncz Árpád* köztársasági elnöktől felesége vette át.

Az 1956-os forradalom évfordulója alkalmából emlékezzünk most tisztelettel és nagyrabecsüléssel *Rubinka Lászlóra*, a magyar Állami Földmérés, a mecseki uránkutató és a budapesti metróépítkezés mérnökgeodétájára, a forradalom üldözött hőisére.

Dr. Székely Domokos Jenő

HÍREK

Aranydiploma

2009/7. számunkban beszámoltunk a BME jubileumi diplomásairól. A felsorolásból sajnálatos módon kimaradt *Fédl Ferenc* neve, aki 92 évesen személyesen vette át aranydiplomáját az Építőmérnöki Kar dékánjától 2009. május 21-én.

HALÁLOZÁS

Mélykúti Mihály (1920–2009)

Tisztelt Gyászoló Család!
Tisztelt Rokonok, Barátok, Bajtársak!

Az élet megváltoztathatatlan rendje szerint egy társunk ismét eltávozott közülünk. Mély fájdalommal értesültünk tisztelt és nagyrabecsült elődünk, hajdani munkatársunk *Mélykúti Mihály* nyugállományú alezredes elhunytáról.

Kinevezés

2009. szeptember 1-jétől Márton Mátyást az ELTE Térképtudományi és Geoinformatikai Tanszékének oktatóját egyetemi tanárrá nevezte ki Sólyom László a Magyar Köztársaság elnöke. A dokumentum ünnepélyes átadására szeptember 14-én került sor a Néprajzi Múzeum aulájában.

Intézményünk homlokzatán lengő fekete zászló azt jelenti, hogy a magyar katonai térképészet gyászol. Egyik kiváló szakemberét gyászolja, aki életének 90. évében, 2009. július 7-én hunyt el.

Mélyen megrendülve, szomorú szívvel állunk elhunyt bajtársunk, a Magyar Honvédség Geoinformációs Szolgálat halottjának ravatalánál, aki sok éves becsületes munkában és katonai szolgálatban bejárta életút után most örök nyugalomra tér. Itt állunk, hogy lerójuk végső tiszteletünket a II. világháborút megjárt, megsebesült, majd fogságot szenvedett csapattiszt, a kiváló szakemberré fejlődött szorgalmas és tehetséges katonatérképész, a megbecsült előd előtt.